

בדרכו אמונה

במשנת מרן רשכבה"ג הדרך אמונה זללה"ה

אבינו רועינו על מי נמשנתנו – י"א חודשים לעת המר והנמהר

נחרט בזעקה ע"י תלמידו הגאון ר' חיים משה דרורי מח"ס "תשובות תל תלפיות" ומרבני ישיבת חמד

לעיר], לימים פגשתיהו כאן בב"ב ומראה לי מכתב מרבינו שכותב לו בזה"ל "יש כאן בבני ברק אברך שכבר עוסק בזה הרבה שנים ורצונו ג"כ להדפיס על עוסק במצוה אולי כדאי שתתקשר אליו".

***

היה לי גיס יקר מאוד שהיה מסובל ביסורים ומכאובים רבים מילדותו, הבה"ח חיים לוי זצ"ל, ורבינו קירבו בימין צדקו, חיבבו והתמסר אליו מאוד, וכל שבת קודש רבינו הי' לומד עימו מעין חברותא, וכן ביקרו רבינו כעשרה פעמים בביתו.

וסיפר לי גיסי זצ"ל, שפעם רבינו סיפר לו סיפור כעשרים דקות. [רבותי, אותו רבינו שהיה אומר בו"ה, אפי' המילים ברכה והצלחה אין לו זמן, אותו רבינו שלא רצה עוד חדר הגם שבקושי הי' מקום בבית, כי חבל על הזמן של בדיקת חמץ, סיפר לגיסי סיפור של עשרים דקות...].

וכן רבינו הגיע במיוחד לחתונתי (הגם שהיו צריכים לעלות הרבה מדרגות) בשביל לשמח את גיסי זצ"ל. סיפר לי גיסי שפעם רבינו לקחו לאביו הסטייפלר לבקש בשבילו ברכה. [אגב שהגיע רבינו לניחום אבלים על גיסי זצ"ל, זלגו עיניו דמעות, ורבינו אמר לי על גיסי שהוא מיוחד בדקדוק ההלכה].

לאחד מידידי יש בן שבקטנותו הי' נתקע בדיבור, באתי לרבינו לבקש ברכה, אמר לי רבינו "נו זה יעבור", ותוכ"ד מוסיף לי שיש עצה לקנות לו בובה, ורבינו הקדוש מוסיף לי שאותו אחד ידבר עם הבובה מה נשמע, איך את מרגישה... ואז קודש הקדשים רבינו מסביר לי מה הסברא בזה, כי אותו אי' נתקע בדיבור כי לחוץ לדבר לפני בני"א, אבל אם יתרגל לדבר עם הבובה כבר לא ילחץ, סוף המעשה רבינו אמר שיעבור הגמגום וכך הוה.

הייתי בשעת מעשה, יש לי אחד במשפחה המורחבת יש לו שתי שמות, שם אחד רגיל ושם השני לא כ"כ רגיל, אז הי' ילד קטן והתבייש בשם הזה, הגיע לרבינו ביקש שינוי השם... רבינו הרחום והחנון שואל אותו מה קרה, ואמר לו שצוחקים עליו, ראיתי איך שתופס אותו רבינו ביד בחביבות עצומה ומלטפו, הרגיעו רבינו ואמר לו זה שם יפה ואין לך מה להתבייש בזה.

אבינו רוענו על מי נטשתנו, הרבה מעות יש לנו ואין לנו שולחני להרצות, סעו למנוחות עזבו אותנו לאנחות עדי יאמר הקב"ה לצרותנו די, מרן זצ"ל מה כאן עומד ומשמש אף שם, גדולים צדיקים במיתתם יותר מבחייהם, יהיה מליץ יושר על כולנו, ונוכה לחזות שוב בזיו פניו המאירים כספירים בתחיית המתים, ונוכה לגאולה השלימה במהרה בימינו אמן.

ככלות י"א חודש לעת המר והנמהר בו נהפך לאבל מחולנו, בפניא דמעלי שבתא בפורים דמוקפין, אשר שבק לן חיים איש האלוקים יחיד מכמה דורות [כלשונו דרבו הגדול מרן הגרמ"י ליפקוביץ], שר התורה שזכה לדעת את כל חלקי התורה על בורין באופן שנשגב מכל שכל אנוש, אין אנו יכולים להספיק לספר רוב תורתו קדושתו וענוותנותו של רבינו הקדוש והטהור זיע"א.

זכינו בדורינו שרבינו ישא את העם באהבה, ואשיח ליבי מעט מרגשי הלב כמה מעשים בו זכיתי אני ובני משפחתי לקרבה וחביבות מאור הגדול.

***

לא יאומן כי יסופר איך שהמכתבים של רבינו חיזקו ודירבנו אותי להמשיך ביתר שאת וביתר עוז. וכן לא נתפס העין טובה והעונה איך שהתייחס לשאלותי.

רבינו אמר לאבי מורי שליט"א ראש ישיבת "חמד" כמה פעמים שמאוד נהנה מהשאלות ששלחתי לו על עניני עוסק במצוה פטור מן המצוה, וכן שהגיע דודי הגאון רבי יקותיאל שליט"א להתברך בערב ראש השנה [יום הכי עמוס אצל רבינו], שאלו רבינו "דרורי מהעוסק במצוה זה קשור אליך", אי"ל דודי "זה אחיין שלי", אי"ל רבינו "תגייד לו שאני מאוד נהנה מהשאלות שלו".

פעם רבינו שאל את אבי מורי מדוע אני לא מוציא כבר את הספר על עוסק במצוה, אבי אמר לו שהרב יגזור עלי שאני חייב להוציא את הספר, אמר לו רבינו בחיך ובחביבות "אני יכול לגזור עליו, אבל זה לא יעזור, כי הוא עוסק במצוה ופטור מלשמוע לי".

ואזכיר בדמע שבאתי בחג הסוכות תשע"ב לחם את רבינו על פטירת זוגתו הרבנית בת שבע ע"ה, מיד שנכנסתי אמר לי כמתנצל שיש לו כמה מכתבים שלי אצלו, ועכשיו לא יוכל לענות לי בתקופה של השבעה. פעם ביקשתי מרבינו ברכה שנוכה להוציא את הספר על עוסק במצוה, אמר לי בחביבות בזה"ל "אתה עוסק במצוה אתה לא תגמור לעולם דאין סוף לתורה, אבל אני מברך אותך שתגמור את הספר".

פעם ביקשתי ברכה מרבינו על ענין מסוים, אמר לי רבינו "בזכות שאתה עוסק במצוה שיהיה לך ברכה והצלחה". סיפר לי נכד רבינו ששאלו שאלות על עניני עוסק במצוה, אי"ל רבינו "יש נכד של ר' זלמן דרורי הוא שואל אותי הרבה שאלות ע"ז כדאי שתשאל אותו".

ואציין כעין מופת שהיה פעם בחור שלמד בא' הישיבות בירושלים ששלח שאלות לרבינו על עניני עוסק במצוה [ולא הייתי אמור לפגוש כלל את אותו בחור, גר מחוץ